

לשמוע קול תורה – מצווה בפרשה

פרשת נשא

כיסוי ראש

בזמן שבית המקדש היה קיים, אישה שהסתתרה עם גבר ונחשדה שבגדה בבעלה נדרשה לעבור טקס מיוחד בראשות הכהן, שבמהלכו התברר אם אכן בגדה באישה אם לאו. אחת הפעולות שהיה הכהן מבצע בטקס הייתה גילוי שער ראשה של האישה:

"וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן אֶת הָאִשָּׁה לִפְנֵי ה' וּפָרַע אֶת רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל כְּפֹיָהּ אֶת מִנְחַת הַזָּכָרוֹן מִנְחַת קִנְיָת הוּא וּבִיד הַכֹּהֵן יִהְיוּ מֵי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים" (במדבר ה, יח).

ומכאן דרש רבי ישמעאל:

"וּפָרַע אֶת רֹאשׁ הָאִשָּׁה – [...] לִימַד עַל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵן מְכֻסּוֹת רֹאשֵׁיהֶן" (ספרי במדבר יא, א).

גילוי השיער בתהליך הבירור מעיד שבנות ישראל הנשואות הקפידו לכסות את ראשן. חובת כיסוי הראש חלה על האישה כאשר היא יוצאת החוצה, אך בתוך ביתה אין היא חייבת לכסות את ראשה, ואמרו על כך רבותינו בגמרא שאילו הייתה האישה מחויבת לכסות את ראשה בחצר ביתה "לא הנחת בת לאברהם אבינו שיושבת תחת בעלה" (כתובות עב, ב).¹

ההופעה החיצונית של האדם חשובה היא, הן בבית הן בחוץ. יש יופי המתאים ליציאה החוצה, ויש יופי המתאים לבית פנימה. ואף שהתורה מדגישה את העבודה שבלב ודורשת מאיתנו שלא להיגרר אחרי הדברים החיצוניים, יש משמעות גם להופעה החיצונית – המשמשת פעמים רבות מראה לערכים הפנימיים.

שאל דוד בוצ'קו

¹ משום שרוב הנשים אינן מקפידות לכסות ראשן כראוי בתוך חצירן (ביאור שטיינזלץ שם).